

Prokuratura Rejonowa w
ul.
.....

Zawiadamiający: imię i nazwisko Zawiadamiającego
adres zamieszkania Zawiadamiającego

Podejrzewany: imię i nazwisko Podejrzewanego pracodawcy
adres zamieszkania Podejrzewanego

ZAWIADOMIENIE O PODEJRZENIU POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA

Działając w imieniu własnym, na podstawie art. 304 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 30) zawiadamiam o możliwości popełnienia przestępstwa przez Podejrzewanego **imię i nazwisko**, polegającego na tym, że **w dniu2021 roku**, Zawiadamiający został zmuszony przez Podejrzewanego za pomocą groźby bezprawnej do poddania się eksperymentowi medycznemu, który polega na podaniu mu szczepionki przeciw COVID-19, co wypełnia znamiona przestępstwa z art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 27 § 2 k.k. z ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1444).

Z uwagi na to, że Podejrzewany jest pracodawcą Zawiadamiającego, Zawiadamiający powołuje się także na pismo Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy w Łodzi, z dnia 22 lutego 2021 roku, które przedkłada w załączeniu, bowiem wskazano w nim brak podstaw prawnych, z których wynikałoby prawo pracodawcy do skierowania pracowników na szczepienia przeciwko COVID-19.

UZASADNIENIE

Zawiadamiający, brał udział/ uczestniczył/ podczas pobytu*
..... (tutaj
należy zawrzeć opis miejsca zdarzenia oraz to, kiedy zdarzenie miało miejsce?)

Wówczas Podejrzewany, stosując wobec Zawiadamiającego groźby bezprawne, mówiąc że Zawiadamiający musi poddać się szczepieniu, bo w innym przypadku (opis gróźb kierowanych do Zawiadamiającego). Na skutek powyższego Zawiadamiający poczuł, że został przymuszony do wyrażenia zgody na poddanie się temu eksperymentowi medycznemu, a tym samym stał się uczestnikiem eksperymentu medycznego, według art. 21 ust. 5 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz.U.2020.0.514 t.j.) z dnia 5 grudnia 1996 roku, któremu z własnej woli nigdy by się nie poddał.

Zgodnie z treścią art. 37a. ust. 2 Ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz.U.2021.974 t.j. z dnia 2021.05.28), **Badanie kliniczne produktu leczniczego jest eksperymentem medycznym z użyciem produktu leczniczego przeprowadzanym na**

ludziach w rozumieniu przepisów [ustawy](#) z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2021 r. poz. 790), zwanej dalej "ustawą o zawodzie lekarza".

W tym miejscu należy wskazać, iż prócz aktualnego stanu wiedzy i zasad etyki lekarskiej, elementem przeprowadzenia eksperymentu jest zgoda uczestnika, na którym eksperyment jest przeprowadzany. Nadto ochotnik musi być należycie poinformowany o spodziewanych korzyściach i grożących mu ujemnych skutkach oraz prawdopodobieństwie ich powstania, jak również o możliwości odstąpienia od udziału w eksperymencie na każdym jego etapie, **co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.***

Aby uniknąć ewentualnych nieporozumień, zgodnie z art. 25 ust. 1. UstZLiLD, zgoda osoby biorącej udział w eksperymencie musi być zawarta na piśmie i taka zgoda powinna być odnotowana w dokumentacji lekarskiej, **co także w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.***

Ponadto, niezwykle istotne jest, to że w świetle art. 27 § 2 k.k. *eksperyment jest niedopuszczalny bez zgody uczestnika, na którym jest przeprowadzany, należycie poinformowanego o spodziewanych korzyściach i grożących mu ujemnych skutkach oraz prawdopodobieństwie ich powstania, jak również o możliwości odstąpienia od udziału w eksperymencie na każdym jego etapie.*

Dodatkowo należy wskazać, że przestępstwo zmuszania należy do grupy przestępstw przeciwko wolności, ujętych w rozdziale XXIII Kodeksu karnego. Przedmiotem ochrony przepisu art. 190 k.k. jest prawo każdego człowieka do życia w poczuciu bezpieczeństwa, czyli wolność od strachu i poczucia zagrożenia popełnieniem przestępstwa. W przypadku przestępstwa zmuszania chroniona jest wolność rozumiana jako swoboda decyzyjna człowieka w zakresie wyboru sposobu określonego działania, zaniechania lub znoszenia. Karalne są zatem określone w tych przepisach zachowania, które te dobra naruszają. Przestępstwo z art. 191 § 1 k.k. polega na stosowaniu przemocy wobec osoby lub groźby bezprawnej w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia. Groźba bezprawna jest pojęciem szerszym od groźby popełnienia przestępstwa, o której mowa w art. 190 k.k. Należy mieć na uwadze, że groźba bezprawna, o której mowa w art. 191 § 1 k.k., „(...) musi być, na tyle realna, że u obiektywnego obserwatora zdarzenia wywołuje przekonanie, że jej użycie może wpłynąć na określone zachowanie pokrzywdzonego zgodnie z wolą sprawcy tego zdarzenia.” (wyr. SN z 26.09.2006 r., sygn. WA 27/06). Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, niezaprzeczalne jest to, że groźba która była zastosowana wobec Zawiadamiającego była realna, skoro Zawiadamiający w rezultacie poddał się przedmiotowemu eksperymentowi medycznemu.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy uznać, że Podejrzewany bezprawnie oddziaływał na wolę Zawiadamiającego w celu pokonania jego sprzeciwu, bądź przełamania oporu przed podjęciem określonych działań, w celu powstrzymania Zawiadamiającego przed postępowaniem zgodnie ze swoją wolą, a także, w celu znoszenia przez Zawiadamiającego, wbrew własnej woli, określonego stanu.

Co więcej, z art. 27 § 2 KK wynika wprost, że eksperyment jest niedopuszczalny bez zgody uczestnika, na którym jest przeprowadzany. Przesłanka ta jest wyrazem poszanowania autonomii każdego człowieka, będącej jedną z podstawowych wartości współczesnego świata. Znajduje to swoje potwierdzenie m.in. w art. 39 Konstytucji RP stanowiącym, iż nikt nie może być poddany eksperymentom naukowym, w tym medycznym, bez dobrowolnie wyrażonej zgody (zob. P. Daniluk, Zakaz, s. 180 i n.).

Ponadto, w piśmie Państwowej Inspekcji Pracy, stwierdzono iż w zakresie prawa Pracodawcy do skierowania pracowników na szczepienia przeciw COVID-19, niedopuszczalne pozostaje zmuszanie pracowników lub osób wykonujących czynności na podstawie umów cywilnoprawnych (bezpośrednio, czy pośrednio) do poddania się szczepieniu przeciw COVID-19 przez pracodawcę, czy też przełożonego. Niedopuszczalne pozostaje stosowanie przez pracodawcę czy też przełożonego jakichkolwiek nacisków na pracownika, które w niniejszej sprawie niewątpliwie miały miejsce. Niedopuszczalne jest uzależnienie awansu lub pozostanie na zajmowanym stanowisku od poddania się szczepieniu na COVID-19. Niedopuszczalne pozostaje wywieranie nacisku poprzez próbę obniżenia wynagrodzenia lub nieudzielanie podwyżki pracownikowi odmawiającemu udziału w szczepieniu na COVID-19.

Zaznaczam także, iż zdaniem Państwowej Inspekcji Pracy, uporczywe i długotrwałe nękanie pracownika, zmierzające do wymuszenia zaszczepienia się przeciw COVID-19, a więc udziału w eksperymencie medycznym, jest niczym innym jak mobbingiem z art. 94³ § 2 k.p.

Wskazuję, że szczepienia w ramach tzw. Narodowego Programu Szczepień są eksperymentem leczniczym. Warunkowo i tymczasowo (na 1 rok) dopuszczone do obrotu szczepionki wykorzystywane w ramach Narodowego Programu Szczepień pozostają w fazie badań klinicznych, dlatego też udział każdej osoby biorącej udział w szczepieniu przez COVID-19 należy kwalifikować jako udział w eksperymencie leczniczym, na co dobrowolnie należy wyrazić zgodę. Natomiast w niniejszej sprawie nie było mowy o zgodzie dobrowolnej, a tym bardziej odmowie przyjęcia szczepionki przeciwko COVID-19.

Reasumując, niezaprzeczalne jest, że to Podejrzewany dopuścił się czynu, który wypełnia znamiona przestępstwa z art. 191 § 1 k.k. w związku z 27 §1 k.k. ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1444), dlatego przedmiotowe zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa jest w pełni uzasadnione.

Mając na uwadze powyższe wnoszę jak w *petitum*.

Za Zawiadamiającego,

Załącznik:

- pismo Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowy Inspektorat Pracy w Łodzi z dnia 22 lutego 2021 roku.

***niepotrzebne skreślić**